

جزئیات برگزاری مسابقات ورزشی داخلی و خارجی دانش آموزان

رئیس فدراسیون ورزش‌های دانش‌آموزی با تشریح برنامه مسابقات داخلی و بین‌المللی دانش‌آموزان در تابستان و پاییز امسال، از تغییر شیوه برگزاری رقابت‌های کشوری، تعویق بسته نخست مسابقات به دلیل ملاحظات امنیتی و آغاز برنامه‌ریزی برای اعزام تیم ایران به ژیمنازیاد دانش‌آموزان جهان به برزیل خبر داد. حمیدرضا صائی در گفت‌وگو با ایسنا، در خصوص برگزاری مسابقات داخلی و بین‌المللی دانش‌آموزان گفت: با توجه به تغییر رویه که در بحث مسابقات ورزش دانش‌آموزی نسبت به سنوات گذشته داشتیم، امسال مسابقات متوسطه اول برای دانش آموزان دختر و پسر بجای اینکه به صورت متمرکز برگزار شود، عدالت تربیتی، آموزشی و ورزشی را رعایت و مسابقات را از حالت متمرکز خارج کردیم.

وی با بیان اینکه قبال در یک استان مسابقات با ۳۲ تیم برگزار می‌شد افزود: اکنون کل استان‌ها به شش منطقه و قطب تقسیم شد که منطقه ۱ سمت آذربایجان شرقی، منطقه ۲مرکز، تهران و البرز، منطقه ۳ سمت خراسان رضوی، منطقه ۴ سمت کردستان و کرمانشاه، منطقه ۵ اصفهان، چهارمحال بختیاری و استان همجوار و منطقه ۶ جنوب کشور یعنی بوشهر، سیستان و بلوچستان و فارس و کرمان و هرمزگان است.

وی با بیان اینکه امسال مسابقات برای دانش آموزان پسر در ۸ رشته ورزشی و برای دانش آموزان دختر در ۷ رشته ورزشی در قالب سه بسته برگزار می‌شود ادامه داد: بسته اول رشته‌های شنا، دو و میدانی، بدمیتون و تنیس روی میز که قرار بود از ۲۹ تیر تا چهارم مرداد ماه به تفکیک دختر و پسر در شش استان زنجان، البرز، خراسان رضوی، کرمانشاه، چهارمحال و بختیاری و فارس برگزار شود که با توجه به شرایط پیش آمده، شورای تامین استان‌ها اجازه برگزاری ندادند.

صائی گفت: یکی از قوانین موجود در مسابقات، جشنواره‌ها، فعالیت‌های ورزشی و ... این است که دانش‌آموز برای خروج از یک استان باید مجوز خروج یا مجوز از معاونت پرورشی یا مجوز اردو بگیرد. به واسطه همین موضوع وقتی شورای تامین فعلا اجازه این کار را نداده مجبور شدیم مسابقات را به تاخیر بندازیم و منوط کردیم به امنیت دانش‌آموزان تا بتوانیم با فراغ بال بسته‌ها را برگزار کنیم.

وی با بیان اینکه برای برگزاری، اعتبار داده و تقاهمنامه منعقد شده، تجهیزات و لباس فراهم است اما با توجه به درخواست‌های مدیران و خانواده‌ها در کل استان ها، تصمیم بر تعویق برگزاری اتخاذ شد، افزود: بسته شماره ۲ که مسابقات فوتسال و والیبال است از ۲۷ تا ۳۱ مرداد برای پسران و از ۳۱ مرداد تا چهارم شهریور برای دختران برگزار می‌شود که اگر شرایط مطلوب و امنیت کامل برقرار باشد، می‌توانیم هر دو بسته را همزمان در استان ها برگزار کنیم. بلافاصله در شهریور بسته شماره ۳ شامل رشته‌های هندبال و بسکتبال را برگزار می‌کنیم، هر کدام از بسته‌ها میزبان‌های متفاوتی دارند. در بسته شماره سه، ۶ استان میزبان، در بسته شماره ۲ نیز ۶ استان میزبان و برای بسته شماره ۴ نیز ۶ استان میزبان هستند.

پدیده‌ای به نام دهه نودی‌ها

بامداد نو نوشت: دهه نودی‌ها در کمتر از ۴۸ ساعت، دو کارزار اینترنتی در حمایت از نیما تکی‌دو مجموعه حدود ۱۵۰ هزار امضا جمع کرده‌اند؛ عددی که برای یک چهره متعلق به نسل دهه نود، کم‌سابقه است. نکته مهم فقط بازداشت یا حواشی این پرونده نیست. اتفاق مهم‌تر، واکنش نسلی است که سال‌ها گذشته می‌شد نه دیده می‌شود، نه صدایی در فضای عمومی دارد.

دهه نودی‌ها تاکنون بیشتر در قالب آمار، کلیشه یا شوخی‌های شبکه‌های اجتماعی دیده می‌شدند. اما موج حمایت از نیما تکی‌دو نشان داد این نسل می‌تواند در زمانی کوتاه، حول یک سوژه مشترک بسیج شود. شاید هنوز برای نتیجه‌گیری قطعی زود باشد، اما آنچه در حال رخ دادن است می‌تواند یکی از نخستین کنشگری‌های گسترده و قابل مشاهده نسل دهه نود ایران باشد؛ نسلی که نه روزنامه دارد، نه حزب، نه تریبون رسمی، اما ظاهراً قدرت شبکه‌سازی و واکنش سریع را پیدا کرده است. گاهی یک پرونده، فقط یک پرونده نیست. می‌تواند نشانه‌ای از ورود یک نسل تازه به میدان کنش اجتماعی باشد.

اعلام عضو کمیسیون آموزش مجلس مبنی بر اینکه مدارس در مه‌رامه بازگشایی نخواهند شد و احتمال آغاز آموزش حضوری به آبان‌ماه موکول شده است، بار دیگر یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های نظام آموزشی را به صدر اخبار آورده است؛ آیا آموزش مجازی، آن هم پس از تجربه سنگین سال‌های گذشته، دوباره قرار است به رویه‌ای عادی تبدیل شود؟

به گزارش رویداد ۲۴، اگرچه در شرایط بحرانی ممکن است آموزش غیرحضوری تنها گزینه در دسترس باشد، اما تجربه دوران کرونا، تعطیلی‌های ناشی از آلودگی هوا، ناترازی انرژی و سپس تحولات امنیتی اخیر، نشان داده است که هزینه این تصمیم بیش از همه بر دوش دانش‌آموزان دوره ابتدایی، به‌ویژه کلاس‌اولی‌ها، سنگینی می‌کند. کارشناسان آموزشی بارها هشدار داده‌اند که آموزش مجازی برای کودکانی که هنوز الفبای مدرسه رفتن را نیاموخته‌اند، نه تنها کیفیت یادگیری را کاهش می‌دهد، بلکه روند رشد اجتماعی و عاطفی آنها را نیز مختل می‌کند.

از کارشناسان مجازی دیگر یک استسنا نیست، بلکه در حال تبدیل شدن به بخشی از تقویم آموزشی کشور است؛ اتفاقی که پیامدهای آن تنها به افت نمرات محدود نمی‌شود. واقعیت این است که کیفیت آموزش آنلاین در بسیاری از مدارس یکسان نیست. دسترسی نابرابر به اینترنت، کیفیت متفاوت تدریس، نبود امکانات مناسب در برخی خانواده‌ها و کاهش تعامل مستقیم معلم و دانش‌آموز، فاصله آموزشی میان دانش‌آموزان را بیشتر کرده است. پژوهش‌های بین‌المللی نیز نشان می‌دهد آموزش مجازی زمانی می‌تواند موفق باشد که زیرساخت، آموزش معلمان و طراحی آموزشی مناسب وجود داشته باشد؛ در غیر این صورت، آنالین به‌عنوان راهکاری موقت

برای شرایط استثنایی تعریف می‌شود، اما در ایران طی سال‌های اخیر، از کرونا گرفته تا آلودگی هوا، کمبود انرژی و اکنون شرایط امنیتی، تعطیلی مدارس به تصمیمی پرتکرار تبدیل شده است.

مدارس دقیقا کی باز می‌شوند؟

منجر می‌شود.

تعطیلی مدارس فقط مسئله دانش‌آموزان نیست. خانواده‌ها نیز در سال‌های اخیر بارها از مشکلات آموزش مجازی گفته‌اند؛ از والدینی که ناچارند همزمان نقش معلم را

ایفا کنند تا خانواده‌هایی که به دلیل اشتغال، امکان همراهی مداوم با فرزند خود را ندارند.

این مسئله برای دانش‌آموزان پایه اول و دوم ابتدایی پررنگ‌تر است. کودک در این سن نمی‌تواند ساعت‌ها به‌تنهایی مقابل گوشی یا رایانه بنشیند و عملاً یکی از والدین باید بخش زیادی از زمان خود را صرف همراهی او کند؛ موضوعی که برای بسیاری از خانواده‌ها امکان‌پذیر نیست و به نابرابری آموزشی دامن می‌زند.

افت یادگیری تنها پیامد تعطیلی مدارس نیست. روانشناسان کودک بارها بر اهمیت حضور در محیط مدرسه برای شکل‌گیری هویت اجتماعی، افزایش اعتمادبه‌نفس، یادگیری تعامل با همسالان و کنترل هیجان‌ها تأکید کرده‌اند.

مدرسه فقط محل آموزش ریاضی و فارسی نیست؛ جایی است که

کودک همکاری، مسئولیت‌پذیری، رقابت سالم، دوستی و حل تعارض یاد می‌گیرد. این سال‌های اولیه، به‌ویژه در سال‌های ابتدایی، می‌تواند آثار بلندمدتی بر رشد اجتماعی کودکان بر جای بگذارد؛ موضوعی که حتی در گزارش‌های دوران کرونا نیز بارها مورد توجه قرار گرفته بود.

آنچه بیش از اصل تعطیلی مدارس نگرانی ایجاد می‌کند، نبود یک برنامه روشن برای جبران عقب‌ماندگی آموزشی است. تجربه سال‌های گذشته نشان داده است که پس از پایان دوره‌های آموزش مجازی، معمولاً ارزیابی دقیقی از میزان افت تحصیلی انجام نمی‌شود و برنامه فراگیری برای جبران شکاف‌های آموزشی نیز وجود ندارد. اگر بازگشایی مدارس به آبان‌ماه موکول شود، این پرسش جدی مطرح خواهد بود که آیا آموزش و پرورش برای دانش‌آموزان پایه‌های ابتدایی، به‌ویژه کلاس‌اولی‌ها، برنامه‌ای متفاوت در نظر گرفته است یا قرار است همان نسخه‌ای تکرار شود که پیش‌تر نیز نتوانست مانع افت کیفیت آموزش شود؟

هیچ‌کس ضرورت حفظ امنیت و سلامت دانش‌آموزان را انکار نمی‌کند، اما تجربه چند سال اخیر یک درس مهم دارد؛ مدرسه نباید نخستین نهادی باشد که با هر بحران تعطیل می‌شود. تعطیلی کلاس‌های درس شاید در کوتاه‌مدت ساده‌ترین تصمیم باشد، اما هزینه واقعی آن سال‌ها بعد، در کیفیت سرمایه‌ی انسانی کشور، آشکار خواهد شد.

نسلی که بخش مهمی از سال‌های ابتدایی تحصیل خود را پشت صفحه‌های نمایش سپری کرده، امروز بیش از هر زمان دیگری به ثبات آموزشی نیاز دارد؛ ثباتی که اگر دوباره به تعویق بیفتد، شاید خسارت آن به این سادگی قابل جبران نباشد.

چرا کودکان لجبازی و پرخاشگری می‌کنند؟

می‌گیرد. شیوه برخورد والدین، نوع ارتباط، قوانین خانه و سبک فرزندپروری، بر رشد هیجانی، اجتماعی و رفتاری کودک تأثیر زیادی دارد. با ورود کودک به مدرسه، نقش همسالان، معلمان و محیط اجتماعی پررنگ‌تر می‌شود، اما نقش خانواده همچنان پایای باقی می‌ماند. زمانی که رابطه والد و کودک بر پایه محبت، احترام و در عین حال قاطعیت باشد، کودک نه‌تنها قوانین را بهتر می‌پذیرد، بلکه به‌تدریج آن‌ها را درونی می‌کند و حتی در نبود والدین هم بیشتر به آن‌ها پایبند می‌ماند. به همین دلیل، سبک فرزندپروری آگاهانه یکی از عوامل مهم در پیشگیری از بسیاری از مشکلات رفتاری کودکان است.

دوستی با بیان این که آیا تنبیه و تشویق واقعا روی رفتار کودک اثر دارد؟ گفت: تشویق و تنبیه هر دو می‌توانند بر رفتار کودک اثر بگذارند، اما معمولاً تشویق رفتارهای مطلوب اثر ماندگارتر و مؤثرتری دارد. تنبیه ممکن است در کوتاه‌مدت رفتار نامطلوب را متوقف کند، اما اگر به‌درستی استفاده نشود، می‌تواند باعث ترس، لجبازی یا حتی پنهان کردن رفتار شود. بهترین روش این است که والدین به جای تمرکز بر تنبیه، رفتارهای مطلوب کودک را به‌موقع و متناسب تشویق کنند. برای رفتارهای نامطلوب هم از پیامدهای منطقی و متناسب استفاده کنند و در مورد رفتارهای خفیف و توجه‌طلبانه، گاهی نادیده گرفتن رفتار می‌تواند مؤثر باشد. هدف از تربیت این نیست که کودک فقط از ترس تنبیه رفتار درستی داشته باشد، بلکه یاد بگیرد چرا یک رفتار درست یا نادرست است.

وی درباره استفاده زیاد از تبلت و موبایل بر رفتار کودکان بیان کرد: تبلت و موبایل به خودی خود ابزارهای منفی نیستند و اگر هدفمند استفاده می‌شوند، می‌توانند به یادگیری و آموزش مهارت‌های مختلف کودکان کمک کنند. اما وقتی استفاده از آن‌ها زیاد شود و جای تعامل با خانواده، بازی و فعالیت‌های واقعی را بگیرد، ممکن است بر رفتار و رشد هیجانی کودک اثر منفی بگذارد. محتوای نامناسب یا بازی‌های خشن‌آمیز می‌تواند احتمال تقلید رفتارهای پرخاشگرانه را افزایش دهند و استفاده زیاد از محتوای سریع و پاداش‌دهنده ممکن است تحمل صبر و کنترل هیجان را دشوارتر کند، بنابراین مسأله اصلی حذف تکنولوژی نیست، بلکه ایجاد تعادل است؛ والدین باید برای زمان و نوع استفاده از صفحه‌نمایش قانون مشخص داشته باشند و در کنار آن، فرصت کافی برای بازی، ارتباط با دیگران و فعالیت‌های واقعی فراهم کنند.

کودک

معرفی کتاب

دریا پشت ایستگاه قطار است اثر یوتا ریشتر

دریا پشت ایستگاه قطار است، یک رمان آلمانی است که توسط یوتا ریشتر نوشته شده و توسط انتشارات کاسموس به نوینر یاد می‌دهد که چگونه با چشمانی بسته، صدای موج‌ها را بشنود و بوی نمک را حس کند، حتی وقتی که تنها چیزی که دور و برشان است، بوی دود و آهن و خاک است.

یکی از ویژگی‌های مهم داستان، نحوه نمایش دنیای خیابان از نگاه یک کودک است. نویسنده تلاش می‌کند جهان اطراف را از زاویه دید نوینر نشان دهد. چیزهایی که برای بزرگسالان عادی است، برای او می‌تواند عجیب یا ترسناک باشد. برخی چیزها که برای بزرگسالان اهمیت زیادی دارد، ممکن است از نظر کودک کم‌اهمیت باشند. این تفاوت در نگاه باعث می‌شود خواننده بتواند احساسات و نگرانی‌های کودک را بهتر درک کند.

عنوان کتاب، «دریا پشت ایستگاه قطار است»، خود معنایی نمادین دارد. ایستگاه قطار مکانی است که با رفت‌وآمد، تغییر و گذر همراه است.

مردم از آنجا می‌آیند و می‌روند و مسیرهای جدیدی را آغاز می‌کنند. در مقابل، دریا نمادی از وسعت، آزادی و امکان‌های بی‌پایان است. قرار دادن دریا «پشت ایستگاه» می‌تواند نشان‌دهنده این باشد که حتی پشت مکان‌های سرد و پرمیاهو نیز ممکن است جهانی از امید و امکان پنهان باشد. برای شخصیت‌های داستان، این تصویر می‌تواند نمادی از آرزوها و رویاهایی باشد که هنوز از بین نرفته‌اند.

یکی از موضوعات مهم کتاب، مسئله همدلی است. داستان نشان می‌دهد که چگونه یک فرد که خود در شرایط دشواری قرار دارد، می‌تواند به دیگری کمک کند. کاسموس با وجود مشکلاتش، از کمک به نوینر دریغ نمی‌کند. این موضوع پیام مهمی درباره انسانیت و مسئولیت اجتماعی دارد. گاهی کسانی که در ظاهر کمترین امکانات را دارند، بیشترین توانایی را برای درک و کمک به دیگران دارند.

«دریا پشت ایستگاه قطار است» داستانی است درباره امید در دل ناامیدی. اگرچه شخصیت‌های داستان با شرایط سختی روبه‌رو هستند، اما رابطه‌ای که میان آن‌ها شکل می‌گیرد نشان می‌دهد که انسان‌ها می‌توانند حتی در دشوارترین موقعیت‌ها نیز برای یکدیگر پناه و حمایت باشند. این پیام باعث می‌شود داستان نه‌تنها غم‌انگیز، بلکه الهام‌بخش باشد.

در انتهای داستان، خواننده با این پرسش مواجه می‌شود که آیا دریایی در کار است؟ پاسخ یوتا ریشتر به این پرسش، هوشمندانه و باز است. حقیقت این است که اهمیتی ندارد دریا در واقعیت فیزیکی کجاست؛ مهم این است که دریا در قلب «نوینر» جای گرفته است. او یاد گرفته که فراتر از دیوارهای ایستگاه را ببیند.

گزیده‌هایی از کتاب:

«گاهی وقت‌ها باید عزم سفر کرد و رفت، به سویی که هوايش تابستانی است. به سمت جنوب... شاید. به کنار دریا... شاید.

راه می‌افتیم و همه جا بوی آفتاب و باد می‌دهد.

راه می‌افتیم و همه جا بوی پرستو و صمغ و خزه دریایی می‌دهد.

انیمیشن گر به کلاه به سر

